

● Cahit Can

Ocağı Sönesice Kocalık

Gülmeyin halime, böyle değildim
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!
Fidan gibi idim, şimdi eğildim
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Buruş buruş oldu, bozuldu tenim
Ruhum derbederdir, çöktü bedenim
Değiştiren yıllar, ben aynı benim
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Kulaklar duymuyor, dişler döküldü
Ayaklar taşımaz, ferim çekildi
Ummazdım, kocalık çok erken geldi
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Her söylenen sözü duymaz kulaklar
Her azada başka başka illet var
Bilmem bu kocalık ne işe yarar?
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Gözler uyku tutmaz, geceler uzar
Can tenden çekilir, bak azar azar
Bu ben, ben değilim; kim etti nazar?
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Mide perişan, ne yesem dokunur
Her bir azam başka başka tavır takınır
Ben bedenden, beden benden yakınır
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

İki büklüm oldu civanmert adam
Bastonum yoldaşım, ilaçlar gıdam
Haldaşım duvarlar, dildaşım odam
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Baş belası imiş kocalık meğer
Halimden anlamaz, el âlem güler
Burnumun dibini görmüyor gözler
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Tir tir titreyen şu ellerim sakar
Nereye dokunsa orayı yıkar
Gözlerim bulutlu, burnumsa akar
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Tansiyonum düşmez, artar şekerim
Kaşığı tutamaz, titrer ellerim
Damaklar yıpranmış, tek çorba yerim
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Ayaklarda yel var, midede ülser
Başladı mı sancı iflahı keser
Boşalır alnımdan buz gibi bir ter
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Kutu kutu ilaç, yetmedi diyet
Her ayda bir doktor, yılda bir heyet
Öksürük tuttu mu boğuyor meret
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Dokunuyor diye her şey yiyemem
Farksız birbirinden gündüzüm gecem
Yarın var mı, yok mu; oldukça müphem
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Ben bu kocalığı nerden bulmuşum?
Betim benzim attı, tezden solmuşum
Aynaya bakmaya korkar olmuşum
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Boş olan dolmadı, dolu almadı
Ne yaptım ne ettim hayrı olmadı
Küçük bir çocuktan farkım kalmadı
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Zayettin aklımı hem de bedeni
Nereden geldin de buldun ki beni
Satmaya da kalksam kim alır seni?
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Mevsim güzdür; bitti baharım, yazım
Ne parada pulda ne malda gözüm
Çocuklara bile geçmiyor sözüm
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

İşimden gücümünden çektim el etek
Bu dünya ahvali neyime gerek
Akranlar yanımdan ayrılır tek tek
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Bu meret illetin kocalık adı
Adımlar küçüldü, yollar uzadı
Yaşamak anlamsız, kalmadı tadı
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Bir daha dünyaya gelirsem şayet
Yaşamak istemem böyle bir afet
Genlik kıymetini bilirim elbet
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

